

Ауторка: Алели Коронел-Камитан
(Засновано на истинитој причи)

Ова прича се одиграла на Филипинима.

Дејв је чуо своју маму како куца на врата његове спаваће собе. Дошло је време за устајање. Избауљао се из кревета и умио лице. Затим се придружио мами, тати и својој браћи и сестрама у предњој соби.

„Добро јутро“, рекла је мама. Дејв се поспан насмешио. Породица је клекнула, а тата се помолио за почетак њиховог дана.

„Желим да овог јутра поделим сјајан стих из Светих писама“, рекла је мама. Отворила је своју Мормонову књигу. „То је Морони 7:45. ‘А милосрђе дуго трпи, и благо је.’“

Дејв је размишљао о стиху док се спремао за школу. Пре него што је изашао, изговорио је молитву. „Молим те, помози ми да будем љубазан данас“, молио се.

На часу, Дејв се осећао срећним док је радио своје школске задатке.

Пажљиво је слушао док им је учитељица Фрида давала неке нове речи да науче спеловање.

Ускоро је било време ручку. Дејв је купио карамелизовани слатки кромпир и хладан сок. Сео је са пријатељима и почео да прича.

Убрзо је чуо неку децу за суседним столом. Два дечака су задиркивала новијег дечака по имену Хозе. Хозе је био мали за своје године, али је био фин према другима и напорно је радио у разреду. Остали дечаци су ручали, али Хозе није.

„Зашто си тако мали? Зар немаш хране код куће?“ упитао је Антонио.

Дејв се окренуо ка дечацима баш на време да види како Хоакин узима Хозеову торбу и баца је Антонију. Хозе је потрчао за Антонијом да врати своје ствари.

„Молим те, дај ми моју торбу“, рекао је Хозе.

Али Антонио и Хоакин нису слушали. „Твоја торба је тако стара и ружна!“ рекао је Хоакин.

Дејв је чуо све ове злобне речи, али је био нестрпљив да помогне Хозеу. Шта би друга деца мислила? Да ли би Хоакин и

ЉУБАЗНОСТ У ВРЕМЕ РУЧКА

Да ли би га и остали дечаци исмевали?

Антонио исмевали и њега?

Затим је помислио на стихове које је мама прочитала тог јутра.

Милосрђе је ѿменийо. Исус Христ би желео да буде љубазан. То је била оно исправно што треба урадити.

Дејв је устао и суочио се са другим дечацима. „Престаните да задиркујете Хозеа. Молим вас, вратите му торбу.“

„Шта је тебе брига?“ упита Хоакин.

„Зашто сте тако зли према Хозеу? Није урадио ништа лоше“, рекао је Дејв. Онда је дубоко уздахнуо. „Исус нас све воли, и жели да будемо љубазни. Молим вас да престанете да задиркујете Хозеа. Малтретирање је погрешно. Ако наставите то да радите, позваћу учитељицу Фриду.“

Антонио је спустио главу доле. Дао је Хозеу његов ранац. „Извини“, промрмљао је. Он и Хоакин су се вратили на своја места.

„Хвала“, рекао је Хозе.

Дејв је потапшао Хозеа по рамену. „Сада смо пријатељи.“

Хозе се осмехнуо.

Код куће, Дејв је испричао својој породици шта се догодило.

„То није било лако, али урадио си праву ствар“, рекао је тата.

„Поносна сам на тебе што си љубазан“, рекла је мама.

Следећег дана, док му је мама помагала да пакује ручак, Дејв је упитао: „Можемо ли, молим те, направити два сендвича?“

„Зашто? „Јеси ли баш толико гладан?“ Упитала је мама.

Дејв се насмејао. „Не, али јуче сам приметио да Хозе нема храну. Желим да поделим мало своје.“

„То је одлична идеја!“ Мама је донела још хлеба, а Дејв је направио још један сендвич.

У време ручка, Дејв и Хозе су седели и јели своје сендвиче заједно. Била је потребна храброст да се спрече друга деца да малтретирају Хозеа. Али Дејв је волео свог новог пријатеља и знао је да је Небески Отац срећан што је изабрао да буде љубазан. ●

